

quām esset thronus regum qui cum eo erant in Babel.
ERANT, sub. captivi.

VERS. 55. — CARMELIA, quibus utebatur in car-
cere, id est, dedit ei vestes dignas rege. PANEM (ci-

bum. Vid. Gen. 45, 25.) CORAM eo, id est, in aula eius.
VERS. 54. — PER SINGULOS DIES EJUS. Ad verbum,
rem diei in die suo. Hebraismus, pro, quotidie, sive
per singulos dies ejus.

CORNELII A LAPIDE

GEMITUS AC CONCIONIS GESTORUMQUE JEREMIAE

SYNOPSIS ET GEMMÆ.

CAP. 1. — Audi, Jeremia, audi sacerdos, audi,
propheta Domini. Priusquam te formarem in utero
novi te, et antequam exires de vulva sanctificavi te,
et prophetam in gentibus dedi te.

A, a, a, Domine Deus, ecce nescio loqui; quia puer
ego sum.

Ego dedi te in civitatem munimam, et in columnam
ferream, et in murum aereum super omnem terram.

Quid tu vides, Jeremia? virga vigilans ego video;
benē visisti; quia vigilabo ego super verbo meo ut fa-
ciam illud.

Quid tu vides? ollam succensam ego video, et faciem
ejus à face Aquilonis.

Ab Aquilone pandetur malum super omnes habita-
tores terra.

CAP. 2. — Sanctus Israel Domine, primitiae fru-
gum ejus.

Quid invenerunt patres vestri in me iniuriantis, quia
elongaverunt à me, et ambulaverunt post vanitatem,
et vici facti sunt?

Ostupescite, eccl., super hoc, et, portæ ejus, do-
solamini vehementer.

Duo enim mala fecit populus meus; me derelique-
runt fontem aquæ vive, et foderunt sibi cisternas dis-
sipatas, que confinire non valent aquas.

Sic et vide, quia malum et amarum est reliquissi-
te Dominum Deum tuum.

A seculo confregisti jugum meum, rupisti vincula
mea, et dixisti: Non serviam.

CAP. 3. — Formicata es cum amatoribus multis;
tamen revertere ad me, dicit Dominus; saltem amodo
voca me: Pater meus, dux virginitatis mee tu es.

Prevaricatrix Iuda, et aversatrix Israel, macchata
es cum lapide et ligno.

Reverte, et dabo vobis pastores juxta cor meum;
et pascent vos scientiâ et doctrinâ.

In tempore illo vocabunt Jerusalem solium Domini,
et congregabuntur ad eam omnes gentes in nomine
Domini.

Quomodo ponam te in filios, et tribuam tibi terram
desiderabilem, hereditatem præclaram exercituum
gentium?

Convertimini, filii, revertentes, et sanabo aversiones
vestras.

CAP. 4. — Si abstuleris offendicula tua à facie mea,
non commoveberis.

Ei jurabis: Vivit Dominus, in veritate, et in iudicio,
et in iustitia.

Noyate vobis novale; circumcidimini Dominu; et
aurete purgatia cordium vestrorum.

Clamate: Ascendit leo de cubili suo, et prædo gen-
tium se levavit.

Ecco quasi nubes ascendit, et quasi tempestas cur-
rus ejus, veleatores aquilis equi illius; vs nobis, quo-
niā vastati sumus.

Ventrum meum dolere, sensus cordis mei turbans in
me; contrito super contritionem vocata est, vas-
tates est omnis terra.

CAP. 2. — Sanctus Israel Domine, primitiae fru-
gum ejus.

Quia sapientes sunt ut facient mala; benē autem
facere nescierunt.

Vocem quasi parturientis audiri, angustias ut puer-
pere.

Vox filie Sion intermortuis, expandentisque manus
sue, vs mihi, quia defecit anima mea propter
interfectos.

CAP. 5. — Circuite vias Jerusalem, et querite in
plateis, an inveziatis virum facientem judicium, et
opribus ero ei.

Idcirco percessit eos leo de sylva; lupus ad re-
veroram vastavit eos: pardus vigilans super civitates
corum.

Stopor et mirabilia facta sunt in terra; propheta
prophetabant mendacia, et sacerdotes applaudebant
manibus suis, et populus meus dilexit talia.

CAP. 6. — Haec est civitas visitationis et vindictæ,
qua omnia calamitia inventa est in medio ejus.

Idcirco furore Domini plenus sum, laboravi susti-
nens.

A minore usque ad maiorem omnes avaritiae stu-
dent: Propheta et sacerdos faciunt dolorum, dicentes:
Pax, pax, et non erat pax.

Probatorum dedi te in populo meo robustum, et
probabis viam eorum. Argentum reprobum vocare
eos, quia Dominus projectit illos.

CAP. 7. — Nolite confidere in verbis mendaci, et
dicentes: Templum Domini, templum Domini, tem-
plum Domini est.

Tu ergo noli orare pro populo hoc, et non obsistas
mihi; quia non exaudiam te.

CAP. 8. — Ossa principum, sacerdotum et civium,
expandent ad solem et lunam quibus servierunt, et
que adoraverunt.

Et eligent magis mortem quām vitam omnes qui
residui fuerint.

Milvus in celo cognovit tempus suum; turtur, et
hirundo, et cincia custodierunt tempus adventus sui;
populus autem meus non cognovit iudicium Domini.

CAP. 9. — Quis dabit capitum meo aquam, et oculis
meis fontem lacrymarum? et plorabo die ac nocte
interfectos filie populi mei.

Unusquisque se a proximo suo custodiatur, et in omni
fratre suo non habeat fiduciam.

Deducant oculi nostri lacrymas, et palpebra nostra
defluant aquas.

Quia ascendit mors per fenestras, ingressa est domo
nostras, disperdere parvulos de foris, juvenes de
plateis.

CAP. 10. — A signis coeli nolite metuere que ti-
men gentes, quia ne benē possunt facere, nec male.

Quis non timebit te, ô rex gentium? tuum est enim
deus; et in universis regnum nullus est similis tui.

Dii qui celos et terram non fecerunt, pereant de
terram, et de his que sub celo sunt.

Deus noster est qui facit terram in fortitudine sua,
preparat orbem in sapientia sua, et prudentia sua
excludit eos.

Quia fulgura in pluviam facit, et educt ventum de
thesauris suis.

CAP. 11. — Maledictus vir, qui non audierit verba
patris huic.

Quid est quod dilectus meus in domo mea fecit
seculari multa?

Olivam uberm, pulchram, fructiferam, speciosam
vocavit Dominus nomen tuum.

Ad vocem loquacis grandi exarsit ignis in eâ, et
combusta sunt fructa ejus.

Et ego quasi agnus mansuetus, qui portatur ad vic-
timam, et non cognovit.

Quia cogitaverunt super me consilia, dicentes:
Mittamus ligum in panem ejus, et eradamus eum de
terra viventium.

Tu autem, Domine sabaoth, qui judicas justè, et
probas renes et corda, videam ultionem tuam ex eis;
tibi enim revelavi causam meam.

CAP. 12. — Justus quidens tu es, Domine, si dis-
putem tecum; veritatem tamen justa loqueris ad te.

Quare via impiorum prosperatur? benē est omni-
bus qui prevaricantur, et iniquū agunt?

Congrega eos quasi gregem, ad victimam, et sanctifi-
ca eos in die occisionis; quoniam dixerunt, non
videbit novissima nostra.

Si cum pedibus currens laborasti, quomodo con-
tendere poteris cum equis?

Reliqui domum meam, dimisi hereditatem meam;
dedi dilectam animam meam in manum inimicorum
eius.

CAP. 13. — Jussi Domini abscondi lumbare in
Euphrate; et post dies plurimos tuli illud, et ecce
computruerat; sic, ait Dominus, putrescere faciam
superbiam Iuda.

Sicut enim adharet lumbare ad lumbos viri, sic
aggrediavi mihi omnem domum Israel.

Plorans plorabit et deducit oculus oculus lacrymam:
qua captus est grex Domini.

Dic regi et dominatri: Humiliamini, sedete, quo-
niam descendit de capite vestro corona glorie vestre.

Si mutare potest Äthiops pelloris suam, aut pardus
varietaes suas; et vos poteritis benē facere, cum di-
cideritis malum.

CAP. 14. — Expectatio Israel, salvator ejus in
tempore tribulationis: quare quasi colonus futurus
es in terra, et quasi viator declinans ad manendum?

CAP. 15. — Si steterit Moses et Samuel coram
me, non est anima mea ad populum istum; ejice illos à
facie mea, et egrediantur.

Quō egrediemur? qui ad mortem, ad mortem; qui
ad gladium, ad gladium; qui ad famem, ad famem;
qui ad captivitatem, ad captivitatem.

Quis miserabitur tui, Jerusalem? quis ibit ad ro-
gandum pro pax tua? tu reliquisti me, retrorsum
abiisti.

Ve mihi, mater mea, quare genui me virum ri-
xe, virum discordia? omnes maledicunt mihi.

CAP. 16. — Non accipies uxorem, et non erunt
tibi filii et filie in loco isto.

Mortibus enim agrotationum morientur, non plan-
gentur, et non sepelientur.

Ecce ego auferam de loco isto vocem gaudii, vo-
cem sponsi et sponsae.

Verē mendacium possederunt patres nostri, vani-
tatem que eis non profuit.

CAP. 17. — Peccatum Iuda scriptum est style ferreo
in ungue adamantino, exaratum super latitudinem
cordis eorum.

Maledictus homo qui confidit in homine, et ponit
carnem brachium suum.

Benedictus vir qui confidit in Domino, et erit Do-
minus fiducia ejus.

Pravum est cor omnium et inscrutabile; quis co-
gnoscet illum?

Expectatio Israel, Domine, omnes qui te dereliquer-
unt, confundentur, recedentes à te in terra scri-
benfer: quoniam dereliquerunt venam aquarum vi-
ventium Domini.

Et ego non sum turbatus te pastorem sequens,
et diem hominis non desideravi, tu scis.

Non sis tu mihi formidini, spes mea tu in die affi-
ctionis.

CAP. 18. — Surge, et descend in domum figuli;
ecce, sicut lutum in manu figuli; sic vos in manu
mea, domus Israel.

Ecce ego fungo contra vos malum.

CAP. 19. — Contere lagunculam testeum coram populo in valle filii Ennon, quia sic conteram populum istum et civitatem; in Topheth sepelientur.

CAP. 20. — Seduxisti me, Domine, et seduces sum; fortior me fuisti, et invalidisti.

Factus sum in derisum, tota die omnes subsannant me.

Maledicta dies in qua natus sum; dies in qua perperit me mater mea, non sit benedicta.

CAP. 21. — Die Sedeciae regi: Ecce, ego do coram vobis viam vita et viam mortis.

Qui habitaverit in urbe hâc, morietur gladio, fame et peste; qui autem egressus fuerit, et transfrugiter ad Chaldaeos, vivet.

CAP. 22. — Dic Sullum filio Josie: Non revertetur hic amplius; sed in loco ad quem transtulisti eum, ibi morietur.

DIC. JOAKIM: Ve qui adificat domum suam in iustitia, et a micum suum opprimit, et mercedem ejus non redet ei.

Non plangent eum: Vay, frater, vay, domine; sepulchra asini sepelient, putrefactus et projectus extra portas Jerusalem.

Terra, terra, audi sermonem Domini; scribe virum istum steriliem; nec enim erit de semine ejus vir qui sedeat super solium David.

CAP. 23. — Vay pastorum qui dispersunt et dilacerant gregem pascuae meæ. Suscitabo super eos pastores, et pascent eos.

Ecce turbo Dominicae indignationis egredietur, et tempestas erumpens super caput impiorum veniet.

Si occulabitus vir in abscondebit, et ego non videbo cum? numquid non colum et terram ego impleo?

Nomquid non verba mea sunt quasi ignis, et quasi malleus conterens petram?

CAP. 24. — Quid tu vides, Jeremia? fucus? fucus bona, bona valde; et malas, malas valde.

Hac dicit Dominus: Sicut fucus haec bone, sic cognoscam transmigrationem Juda in bonum, et reducam eos in terram hanc.

Et sicut fucus pessimum, sic dabo Sedecliam et reliquias qui remanserunt in Ierusalem, in vexationem et afflictionem, in opprobrium, parabolam et maledictionem.

CAP. 25. — Mittam Nabuchodonosorem serum meum, et servient omnes gentes iste regi Babylonis septuaginta annis.

Sume calicem vini furoris hujus de manu mea, et propina diu illo cunctis gentibus; ut dem eas in soliditudinem, stuporem, sibillum et maledictionem.

Bibile et inebriamini, et vomite et cadite; neque surgatis à facie gladii quem ego mittam inter vos.

Dominus de celo rugiet; et de habitaculo sancto suo dabit vocem suam.

CAP. 26. — Dabo domum istam sicut Silo; et urbem hanc dabo in maledictionem cunctis gentibus terra.

CAP. 27. — Hec dicit Dominus: O Jeremia, fac tibi vincula et catenas; et pones eas in collo tuo. Et

mutes eas ad regem Edom, Moah, Ammon, Tyri et Sidoniam.

CAP. 28. — Hec dicit Dominus Hanania: Catenas lignicas contrividi; et facies pro eis ferreas; jugum enim Nabuchodonosor ferreum posui super collum cunctarum gentium.

CAP. 29. — Hec dicit Dominus: Edificate domos in Babylone; plantate hortos; accipite uxores, quia manebitis ibi septuaginta annis.

CAP. 30. — Vay, quia magna dies illa, nec est similitus ejus, tempusque tribulationis est Jacob.

CAP. 31. — In charitate perpetua dilexi te, id est attraxi te miseras.

Hinntu, contra caput gentium personate; salva, Domine, populum tuum, reliquias Israel.

Audiens audiri Ephraim transmigrarem, castigasti me, et eruditus sum quasi juvenculus indomitus.

Crevit Dominus novum super terram. Femina circumdabit virum.

CAP. 32. — Eme tibi, ô Jeremia, agram patruellum, qui est in Anatoliam, quia huc dicit Dominus: Adhuc possidebundum dominus et agri et vineae in terra ista.

Heu, heu, heu, Domine Deus, fortissime, magne et potens; cujus oculi aperti sunt super omnia vias filiorum Adam: ut reddas unicuique secundum vias suas.

CAP. 33. — Erit milii Jerusalem in nomen, et in gaudentia, et in laude, et in exultationem cunctis gentibus terra.

Audierit in ea vox latitrix, vox sponsi et sponsæ, vox dicentium: Confitemini domino, quoniam bonus; quoniam in eternum misericordia ejus.

CAP. 34. — Audi, Sedecia rex, capieris, et Babylonem introibis: non morieris gladio, sed in pace, planiente te, vay, domine.

Cap. 35. — Posui coram Rechabitis scyphos plenos vino, et dixi: Bibite vinum; qui responderunt: Non bibemus.

Propterea huc dicit Dominus: Non desiciet vir de stirpe Jonadab filii Rechab, stans in conspectu meo cunctis diebus.

CAP. 36. — Hec dicit Dominus: Tolle, ô Jeremia, volumen libri, et scribes in eo omnia verba que locutus sum tibi, adversum Israel et Judam.

Non erit ex Joakim qui sedeat super solium David, et cadaver ejus projicietur ad astum per diem, et ad gena per noctem.

CAP. 37. — Hec dicit Dominus, Chaldei à Ierusalem recedentes ut pugnat contra Pharaonem redibunt, capientque urbem, et succendent eam igni.

CAP. 38. — Hec dicit Dominus: Quicumque manus erit in civitate hâc, morietur gladio, fame et peste; qui autem profugerit ad Chaldaeos, vivet.

CAP. 39. — Nabuchodonosor capit Ierusalem, Sedeciam execusat, filios ejus et nobiles occidit, Jeremiah liberat.

Dic ad Abdemelech: Liberabo te, et erit tibi anima tua in salutem, quia in me habuisti fiduciam.

CAP. 40. — Nahuzardan ait Jeremie: Si placet tibi ut venias tecum in Babylonem, ponam oculos meos super te: sin autem, habita apud Godoliam: quem praeponuit rex Babylonis civitatum Juda.

CAP. 41. — Ismael occidit Godoliam, et populum capit: inseguitor eum Johanan, et populum liberat, cum quo metuens Chaldeos, fugere cogitat in Egyptum.

CAP. 42. — Johanan et principes consulunt Jeremiam; quibus ille: Manete in Judeâ, et obediite Chaldeis, omnes enim qui ingredierintur Egyptum, morientur gladio, fame et peste.

CAP. 43. — Contemnum illi et fugient, secumque Jeremiam pertrahunt in Egyptum. Jeremias in Taphnis prophetat: Veniet Nabuchodonosor, et percutiet terram, delubra, et deos Egypti.

CAP. 44. — Quare, ô Judei, provocatis Deum sacrificando diis alienis in terra Egypti?

Ecce ego tradam Pharaonem Ephree in manu querentium animam illius.

CAP. 45. — Hec dicit Dominus ad Baruch: Dixisti, vay miserio mihi, quoniam addidit Dominus dolorum dolori meo.

Ecce quos adificavi, ego destruo: et tu queris tibi grandia? dabo tibi animam tuam in solutum.

CAP. 46. — Hec dicit Dominus adversum exercitum Pharaonis Nechao: Preparate scutum, state in galeis, polite lanceas, induite vos loricas.

Vitulus elegans atque formosa Egyptus: stimulator ab Aquilone veniet ei. Post hec habitabitur sicut in diebus pristinis.

CAP. 47. — Hec dicit Dominus contra Palastinos: Venit calvithum super Gazam, conticui acascalon.

O muco Domini usquequod non quiesces? quoniam dico quiesceret cum Dominus precepiter ei, ibique condixerit illi?

CAP. 48. — Ad Moab: Fugite, salvate animas vestras; et eritis quasi myricæ in deserto.

Date florum Moab, quia florēs egredietur; maledictus qui prohibet gladium suum a sanguine.

CAP. 49. — Ad filios Ammon: Ulula Heschor quo-

niam vastata est Hai; Melchom capietur, sacerdotes eius et principes eius simul.

Parvulum dedi te, ô Edom, in gentibus, contemplabilem inter homines.

Quomodo dereliquerunt civitatem laudabilem, urbem letitia?

Succendam ignem in muro Damasci, et devorabit me Benad.

CAP. 50. — Capta est Babylon, confusus est Bel, victimus Merodach.

Gladus ad Chaldeos ait Dominus et ad habitatores Babylonis, gladus ad divinos ejus, gladus ad fortis ejus, gladus ad equos ejus, et ad omne vulgo ejus.

Fugite de media Babylonis, et salvet uniusquisque animam suam: quoniam tempus ultionis est à Domino: vici cunctitudinem ipse retribuet ei.

CAP. 51. — Calix aureus, Babylon in manu Domini inelutrians omnem terram: de vino ejus biberunt gentes, et id est commotæ sunt.

Ecce ego ad te mons pestifer, qui corrumpis universam terram: evolvan te de petris, et dabo te in montem combustionis.

Sanctificate contra Babylonem gentes, reges Mediae, duces ejus, cunctamque terram potestatis ejus.

Inebriabo Chaldeos, ut sopiantur, et dormiant somnium sempiternum.

Deducam eos quasi agnos ad victimam, quasi arietes cum horis.

Laudabunt super Babylonem coeli et terra, et omnia que in eis sunt: quia ab Aquilone venient ei predictores.

Qui fugistis gladium, venite, recordamini procul Domini et Ierusalem ascendat super cor vestrum.

Die Saraiæ: Cum veneris in Babylonem, leges omnia verba libri hujus, librumque propicias in medium Euphrat; et dices: Sic submergetur Babylon, et non consurget à facie afflictions.

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui sancto: sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in secula seculorum. Amen.

CATALOGUS AUCTORUM

CUM ABREVIATURIS, QUIBUS EXPRIMUNTUR.

Aben Ezra	AE.	Arnoldi Booti Animadversiones sacre	Boot. anim.
Ainsworthus	A.	Brugensis in variantia S. S. loca	Bru.
Anglicæ Annotations	Ang.	Buxtorfi vindicia Veritatis Hebraicæ contra Capel-	
Baynus	Bay.	lum	Bux. vind.
Belgicæ Annotations	Belg.	Calovius	Cal.
Bochartus de Animalibus S. S.	BA.	L. Capellus	Cap.
Bocharti Geographie pars prima, sive Phaleg.	B P.	Thomas Cartwrightus	Car.
pars secunda, sive Canaan	B C.		

Christophori Cartwrighti Mellificium	Hebraicum.
Cartw.	Cart.
Castalia	Ca.
Coeccius	Coc.
L. de Dieu	Di.
Drusius	D.
Drusi Animadversa	D. an.
Observationes sacre	D. ob. s.
Miscellanea	D. Mise.
De Quæstis per epist.	D. qu.
Proverbia	D. Prov.
Durhamus	Dur.
Estius	E.
Fulleri miscellanea	Ful. misc.
Gatakeri Manuscripta	Ga.
Gatakeri Adversaria	Ga. adv.
Cinnus	Ga. Cin.
Gejerus	Gej.
Genebrardus	Gen.
Ghislarius	Chi. vel Ghisi.
Giggeius	Gig.
Glassius	Glas.
Glassii Grammatica	Glas. gram.
Rhetorica	Glas. reth.
Grotius.	G.
Hammondus	Ham.
Hebrei	He.
Hebraismus	Hs.
Hieronymus	Hi.
Josephus	Jo.
Junius	Jun.
R. David Kimhi	K.
Corn. à Lapide	La.
Lightfoot	Li.
Lyra.	L.
Malvenda	Ma.
Mariania	Mar.
Jos. Medus	Med.
Menochius	Me.
Mercerus	Merc.
Muis	Mu.
Munsterus	M.
Osiander	Os.
Pembellus	Pem.
Pineda.	Pin.
Piscator	Pi.
Quidam	Q.
Rabbini	R.R.
Rabbi Salomon, qui et Jarchi	R. S.
Del-Rio	Rio.
Rivetus	Riv.
Salazar	Sal.
Sanctius	San.
Sculptu	Scul.
Tirinus	T.
Note Vatabli ad tigurina Biblia	Tig. not.
Vatablus	V.

Versiones.

Anglicana	Ang.	Arie Montani	Mo.
Aquile	Aq.	Munsteri	M.
Arabica	Ar.	Osiandri	Os.
Belgia	Belg.	Pagnini	P.
Chaldaica	Chald. vel Targ.	Piscatoris	Pi.
Chald. Onk.	Onk.	Septuaginta	4.
Chald. Jon.	Jon.	Symmachii	Sym.
Castalianis	Ca.	Syriae	Sy. vel Syl.
Gallica sive Genevensis	Gal. vel Genev.	Theodotionis	Tb.
Junii	Jun.	Tigurina	Ti.
Junii et Tremelli.	J. T.	Vulgata Latina	Vulg.
Malvenda	Ma.		

SYNOPSIS CRITICORUM ALIORUMQUE COMMENTATORUM IN JEREMIE THRENOS, SEU LAMENTATIONES.

Prolegomina.

De auctore nemo dubitat plus, cum in Biblio præfixum sit Jeremias nomen (San.). Valde fuit aptus ad tractanda rā n̄ spīnab (quæ effectus excitant) Jeremias. Apparet id et ex scriptis ejus propheticis, et inde quod in

Josie regis mortuo lessum fecit, ut didicimus 2 Paralip. 33, 25 (G.). Hi Threni iidem sunt qui in funere Josiae conditi dicuntur 2 Paralip. 33. Ita statuerat Jos., Antiq. 1, 6, et Chaldeus, et Hieron., et Rabanus et Mald. (San.). Sed crassus hic error est (Calv.). Multa hic narrantur quo Josie non conveniunt. Neque eo tempore omnes hominum ordines ita vexati sunt, aut temerata sacra, etc., ut hic refertur. Compositus ergo est hic liber, cum gens Judea vel obessa fuit, vel abducta (San.): post urbem excisam, et populum in exilium abductum. Deflet hic cladem gentis sue (Calv.); idque tam pathetice, et cum hoc libro comparata tragica Senece, etc., vix umbre sint et ludi. (Proleg. in Bib. max.) Argumentum horum ἡρόνων, ut et Septuaginta in capite anno dixerunt, exodiū urbis, et deportatio populi (G.). Etsi hic liber non unam tantum calamitatem Iudeorum deflet, sed multipliciter, inde à Josia: temporibus usque ad exodiū regni et populi: non dubium est tamen (ut auctor est Esdras, 2 Paral. 33, 25) quin occasione mortis Josiae à prophetā fuerit conscriptus, et Ecclesia traditus. Nam cūm vidit propheta (qui prius de regni exodiō prophetavat) Josiam occisum, etc., ex istis malorum gravissimorum primordiis lamentum conscripsit, quo tum res praesentes, tum etiam successurae alias, comprehendit, ut premonita Ecclesia tunc resipisceret, etc. (Jun.). Hic quoque liber poeticus addendus: scriptus est enim metris (G.). Certum est, poeticis constant numeris, quamquam nihil de antiqui Hebræorum poesi certum sit (San.). Per alphabētū hie digesta sunt omnia, exceptio ultimo capite: hie tamen differentia, quod primum, secundum et quintum (lege, quartum, aliquo nec veritas nec sensus constat), capita singulis litteris singulos dant versus; caput tertium, tertios (G.). Factum hoc, forsitan, ut faciliter discederet, et memoriam teneretur (V.). Notandum autem in 2, 3 et 4 capite inversum ordinem litterarum δ et ι, et ι contra morem precedere: cuius rei non aliam possum conjectare rationem, quād quid Chaldaei alio ordine sunt usi quād Hebrei; sicut et Arabes alter digerunt litterarum ordinem. Itaque primo capite loquitur Jeremias ut Hebreus; sequentibus, ut Chaldeorum subditus (G.). Sed hoc conjectura parum probabilis est, quid Chaldaei, Hebreas litteras omnes et solas retinent, exetas omnes parili ordine recensant cum Hebreis (Calv.). Est hic liber apud Hebreos sine nomine, nisi quid à primā ipsius dictione nominant Eka, id est, Quomodo. In commentariis tamen appellant eum Kinoth, Lamentations (V. ex M.). A Septuaginta autem dicuntur ἡρόνες, quod lamentationes, seu fletus significat (V.).

CAPUT PRIMUM.

Et factum est, postquam in captivitatem redactus est Israel, et Jerusalem deserta est, sedit Jeremias propheta flens, et planxit lamentatione hæc in Jerusalem; et amaro animo suspirans, et ejulans, dixit:

1. **N ALEPH.** Quomodo sedet sola civitas genitum; principes provinciarum facta est sub tributo.

2. **z BETH.** Plorans ploravit in nocte, et lacryme ejus in maxillis ejus: non est qui consoletur eam ex omnibus charis ejus: omnes amici ejus spreverunt eam, et facti sunt ei inimici.

3. **z CHIMEL.** Migravit Judas proper afflictionem et multitudinem servitul: habitavit inter gentes, nec invenit requiem: omnes persecutores ejus apprehenderunt eam inter angustias.

4. **z DALET.** Vix Sion lugent, et quid non sunt qui veniant ad solemnitatem: omnes porta ejus destrucunt, sacerdotes ejus genitores: virgines ejus squatidet, et ipsa oppressa amaritudine.

5. **z HÉ.** Facti sunt hostes ejus in capite: inimici ejus locupletati sunt: quia Dominus locutus est super eam propter multitudinem iniuritatem ejus: parvuli ejus ducti sunt in captivitatem ante faciem tribulantibus.

6. **z VAV.** Et egressus est à filiis Sion omnis decor ejus: facti sunt principes ejus velut arietes non inventientes pascua: et abierunt absque fortitudine ante faciem subsequentis.

7. **z ZAIN.** Recordata est Jerusalem dierum afflictionis sue, et prævaricationis omnium desiderabilium suorum, que habuerat à diebus antiquis, cùm eadem populus ejus in manu hostilis, et nou esset auxili-

CHAPITRE PREMIER.

Après que le peuple d'Israël eut été mené en captivité, et que Jérusalem fut demeurée déserte, le prophète Jérémie fondant en larmes s'assis, et fit ces lamentations sur Jérusalem, soupirant dans l'amereture de son cœur, et disant avec de grands cris :

1. **ALEPH.** Comment cette ville si pleine de peuple est-elle maintenant assise solitaire? La maîtresse des nations est devenue comme veuve; la reine des provinces a été assujettie au tribut.

2. **BETH.** Elle n'a point cessé de pleurer pendant la nuit; et ses jones sont trempés de larmes; de tous ceux qui lui étaient chers il n'y en a pas un qui la console; tous ses amis l'ont méprise, et sont devenus ses ennemis.

3. **CHIMEL.** La fille de Juda s'est retirée en d'autres pays à cause de la servitude insupportable qui l'affligeait; elle a demeuré parmi les nations; mais elle n'a point trouvé de repos; tous ses persécuteurs se sont saisis d'elle dans son extrême douleur.

4. **DALET.** Les chemins de Sion pleurent, parce qu'il n'y a plus personne qui vienne à ses solennités; toutes ses portes sont détruites; ses prêtres ne font que gémir; ses vierges négligent leur parure; et elle est plongée dans l'amereture.

5. **HÉ.** Ses ennemis se sont élevés an-dessus d'elle; ceux qui la haïssent se sont enrichis; parce que le Seigneur l'a condamnée, à cause de la multitude de ses iniquités; ses petits enfants ont été emmenés captifs devant l'ennemi qui les chassaient.

6. **VAV.** Tout ce que la fille de Sion avait de beau lui a été enlevé; ses princes sont devenus comme des bœufs qui ne trouvent point de pâtures; et ils ont marché languissants devant l'ennemi qui les poursuivait.

7. **ZAIN.** Jérusalem s'est souvenue des jours de son affliction, de ses prévarications, et de tout ce qu'elle avait eu dans les siècles passés de plus détestable, lorsque son peuple tombait sous la main eu-